

- 3) Evropská agentura pro bezpečnost letectví (AESA) ponese vlastní náklady týkající se jak řízení v prvním stupni ve věci T-817/17, tak řízení o kasačním opravném prostředku a nahradí náklady řízení vynaložené p. Boudewijn Schokkerem ve stejných řízeních.

(¹) Úř. věst. C 255, 29.7.2019.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 4. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Koblenz – Německo) – Remondis GmbH v. Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

(Věc C-429/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 12 odst. 4 – Působnost – Veřejné zakázky mezi subjekty ve veřejném sektoru – Pojem ‚spolupráce‘ – Nedostatek“)

(2020/C 262/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Koblenz

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Remondis GmbH

Žalovaný: Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

Výrok

Článek 12 odst. 4 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že se nemůže jednat o spolupráci mezi veřejnými zadavateli tehdy, jestliže veřejný zadavatel, který je na svém území odpovědný za úkol veřejného zájmu, zcela sám neplní tento úkol, který byl podle vnitrostátního práva uložen výlučně jemu, a který vyžaduje několik činností, nýbrž pověří jiného veřejného zadavatele, který je na něm nezávislý a na svém území je rovněž odpovědný za plnění tohoto úkolu veřejného zájmu, aby za odměnu vykonával jednu z nutných činností.

(¹) Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Cluj – Rumunsko) – SC C.F. SRL v. A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

(Věc C-430/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Zásady unijního práva – Dodržování práva na účinnou procesní obranu – Daňové řízení – Uplatnění nároku na odpočet v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) – Odepření nároku na odpočet kvůli údajně neadekvátnímu jednání dodavatelů osoby povinné k dani – Správní akt vydaný vnitrostátními daňovými orgány, aniž byl dotyčné osobě povinné k dani poskytnut přístup k informacím a dokumentům, z nichž uvedený akt vychází – Podezření z daňového úniku – Vnitrostátní praxe, která podmiňuje uplatnění nároku na odpočet tím, že dotyčná osoba má kromě daňové faktury k dispozici i další doklady – Přípustnost“)

(2020/C 262/12)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC C.F. SRL

Žalovaní: A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

Výrok

- 1) Obecná zásada unijního práva spočívající v dodržování práva na účinnou procesní obranu musí být vykládána v tom smyslu, že pokud osoba povinná k dani neměla v rámci vnitrostátních správních řízení, jejichž předmětem byla kontrola a stanovení základu daně z přidané hodnoty, možnost přístupu k informacím uvedeným ve správním spise týkajícím se této osoby, jež byly zohledněny při přijímání správních rozhodnutí, kterým jí byla uložena dodatečná daňová povinnost, přičemž soud, jemuž byla věc předložena, konstatuje, že v případě neexistence této vady by předmětné řízení mohlo vyústit v jiný výsledek, tato zásada vyžaduje, aby bylo toto rozhodnutí zrušeno.
- 2) Zásady, jimiž se řídí uplatňování společného režimu daně z přidané hodnoty (DPH) členskými státy, a to zejména zásada daňové neutrality a zásada právní jistoty, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byl v případě pouhého nepodloženého podezření vnitrostátní daňové správy ohledně toho, zda skutečně došlo k hospodářským plněním, na jejichž základě byla vystavena daňová faktura, odepřen osobě povinné k dani, která je příjemcem této faktury, nárok na odpočet DPH, pokud tato osoba není schopna předložit kromě uvedené faktury další důkazy, které dokládají, že k hospodářským plněním skutečně došlo.

(¹) Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. června 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Okręgowego w Poznaniu – Polsko) – Kancelaria Medius SA z siedzibą w Krakowie v. RN

(Věc C-495/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice 93/13/EHS – Článek 7 odst. 1 – Spotřebitelský úvěr – Přezkum zneužívající povahy smluvních ujednání – Nedostavení se spotřebitele k soudnímu jednání – Rozsah povinnosti soudu rozhodnout i bez návrhu“)

(2020/C 262/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kancelaria Medius SA z siedzibą w Krakowie

Žalovaný: RN

Výrok

Článek 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že je na překážku výkladu vnitrostátního ustanovení, který by bránil soudu, jemuž byla předložena žaloba podaná prodávajícím nebo poskytovatelem proti spotřebiteli, spadající do oblasti působnosti této směrnice, a který rozhoduje rozsudkem pro zmeškání v případě, že se tento spotřebitel nedostavil k jednání, k němuž byl předvolán, přijmout důkazní opatření nezbytná k tomu, aby i bez návrhu posoudil zneužívající povahu smluvních ujednání, na kterých prodávající nebo poskytovatel založil svůj žalobní návrh, pokud má tento soud pochybnosti o zneužívající povaze těchto ujednání ve smyslu uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 337, 7.10.2019.